

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	9Cdo/284/2020
Identifikačné číslo spisu:	8818200468
Dátum vydania rozhodnutia:	24.10.2022
Meno a priezvisko:	JUDr. Marián Sluk
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2022:8818200468.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu Ľ.Z. W., bývajúceho vo J. P. X., H. XXX, podnikajúceho pod obchodným menom Ľ. Chovanec - LCH Záložňa, s miestom podnikania vo Vranove nad Topľou, Staničná 642, IČO: 33 275 980, zastúpeného advokátom JUDr. Ľuboslavom Zolňákom, so sídlom v Sobranciach, Michalovská 89, proti žalovanému D. Z., bývajúcemu vo J., U., o žalobe na obnovu konania, vedenom na Okresnom súde Vranov nad Topľou pod sp. zn. 11C/7/2018, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Prešove z 09. januára 2020 č.k. 6Co/84/2019, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalovaný má nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Vranov nad Topľou (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozsudkom z 28. januára 2019 č. k. 11C/7/2018 - 67 zamietol návrh žalobcu na povolenie obnovy konania vedeného na Okresnom súde Vranov nad Topľou pod sp. zn. 6C/121/2005 a priznal žalovanému nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi vo výške 100 % s tým, že o výške tejto náhrady bude rozhodnuté súdom prvej inštancie v samostatnom uznesení. Rozhodol tak s odôvodnením, že nezistil existenciu dôvodu pre povolenie obnovy konania vedeného na Okresnom súde Vranov nad Topľou pod sp.zn. 6C/121/2005 v zmysle § 397 písm. a) zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“). Odborné vyjadrenie Y. D. P. č. 1/20158 predložené žalobcom ako dôkaz, ktorý bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní, nemohol v žiadnom prípade z procesného hľadiska zakladať dôvod pre povolenie obnovy pôvodného konania. Žalobcovi totiž nič nebránilo, aby si dal vypracovať toto vyjadrenie prípadne posudok už v pôvodnom konaní. Na tomto závere nič nemení ani tá skutočnosť, že súdy jeho návrh na doplnenie dokazovania v pôvodnom konaní neakceptovali s poukazom na jeho nedôvodnosť a nadbytočnosť vzhľadom na výsledky vykonaného dokazovania. Navyše tento dôkaz si dal žalobca vypracovať účelovo až po právoplatnosti pôvodného konania, pričom podmienkou prípustnosti obnovy konania je to, že dôkaz existoval už v pôvodnom konaní, čo v tomto prípade nebolo naplnené. Na záver súd prvej inštancie ešte podotkol, že má pochybnosti o správnosti a

vierohodnosti predloženého dôkazu, ktorý bol vypracovaný osobou vyškrtnutou zo zoznamu znalcov v roku 2012 z dôvodu, že neabsolvoval úspešne odbornú skúšku znalca z odboru písomníctvo, odvetvie ručné písmo, ako to vyplýva z vyjadrenia Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky zo dňa 14. januára 2019. Preto súd prvej inštancie návrh žalobcu (pzn. dovolacieho súdu správne má znieť „žalobu na obnovu konania“) o obnovu konania ako nedôvodný zamietol. O trovách konania strán sporu rozhodol podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 2 CSP.

2. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) na odvolanie žalobcu rozsudkom z 09. januára 2020 sp.zn. 6Co/84/2019 napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdil ako vecne správne (§ 387 ods. 1, 2 CSP) a priznal žalovanému právo na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi v rozsahu 100 % (§ 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP). Odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie zistil skutkový stav v dostatočnom rozsahu a zo zistených skutočností prijal správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie, na ktoré v plnom rozsahu odkázal. K odvolacím námietkam uviedol, že spôsobilým dôvodom obnovy konania v zmysle ustanovenia § 397 písm. a) CSP je iba nový listinný dôkaz, ktorý nemohol účastník resp. sporová strana bez svojej viny použiť v pôvodnom súdnom konaní, ak ním možno preukázať skutočnosť, ktorá môže byť pre stranu sporu priaznivejšia a privedie jej priaznivejšie rozhodnutie vo veci. V tomto prípade nebola splnená základná podmienka § 397 písm. a) CSP, že tento nový listinný dôkaz a to konkrétne odborné vyjadrenie č.1 vyhotovené písomznancom, nemohol účastník teda strana sporu v bývalom konaní v pozícii žalovaného bez svojej viny použiť v súdnom konaní. Odvolací súd poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Obo/57/2009, v zmysle ktorého dôvodom na obnovu konania môžu byť len tie skutočnosti, ktoré nastali do vyhlásenia rozhodnutia súdu. Z rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 4Cdo/18/2010 tiež vyplýva, že nemožnosťou použiť dôkaz bez svojej viny v pôvodnom konaní nie je mienená len možnosť označiť dôkaz, ale aj nemožnosť predložiť ho sporovou stranou súdu. Okolnosť, či súd tieto dôkazy vykonal a či z nich vyvodil zistenie skutkového stavu pre svoje rozhodnutie, neznamená možnosť alebo nemožnosť strany sporu použiť dôkaz v konaní. Pri opačnom výklade znenia obsahu ustanovenia § 397 CSP by sa totiž cestou obnovy konania mohla domáhať revízie právoplatne skončeného súdneho konania každá sporová strana, ktorej dôkazným návrhom nebolo vyhovieť, hoci súd nepovažoval tieto dôkazy za rozhodujúce a preto ich nevykonal. Z týchto dôvodov odvolací súd uzavrel, že súd prvej inštancie dospel k správnym záverom a preto jeho rozhodnutie potvrdil ako vecne správne.

3. Proti uvedenému rozsudku odvolacieho súdu podal žalobca (ďalej aj „dovolateľ“) dovolanie z dôvodu, že súd mu nesprávnym procesným postupom znemožnil, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Dovolateľ nesúhlasil so závermi súdov nižších inštancií, že nie je naplnený dôvod obnovy konania podľa § 397 písm. a) CSP. Uviedol, že v pôvodnom konaní, o ktorého obnovu žiadal, boli vypracované dva znalecké posudky s rozdielnymi závermi, s ktorými nesúhlasil a dožadoval sa revízneho znaleckého posudku spracovaného Ústavom súdneho inžinierstva, súd však jeho návrh zamietol. Žalobca tak nie svojou vinou nemohol použiť tento dôkaz v pôvodnom konaní. Preto bol názoru, že odborné vyjadrenie Bc. D. P. o pravosti podpisu mimo iného potvrdzuje, že skutočnosti dôvodov obnovy konania nastali do vyhlásenia rozhodnutia súdu. Touto skutočnosťou je, že v pôvodnom konaní vo veci sp.zn. 6C/121/2005 podpisy na listinách vykonal D. Z. a to dňa 26. novembra 2009. Súdov nižších inštancií mali pochybnosti o správnosti a vierohodnosti odborného vyjadrenia Y. D. P. napriek tomu, že je vedený v zozname Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky pod ev.č. 912510 registra znalcov aktuálneho k 15. júlu 2019 a osvedčenie o absolvovaní odbornej skúšky mu bolo vydané dňa 17. mája 2016. Žalobca mal zato, že súdy pri hodnotení dôkazov dôsledne nepostupovali v zmysle ustanovení § 191 CSP. Taktiež závery odvolacieho súdu uvedené v jeho rozsudku pod bodom 2, 11 a 12 sú v rozpore s ustanovením § 387 CSP. Odvolací súd sa aj v tomto konaní stotožnil s tvrdením súdu prvej inštancie o tom, že ďalšie znalecké dokazovanie nie je potrebné (6Co 84/2019 ods. 4 str. 3). Cieľom dovolateľa je dosiahnuť obnovu konania vo veci sp. zn. 6C/121/2005 z dôvodu, aby sa v tomto konaní nariadilo kontrolné znalecké dokazovanie príslušnému Ústavu a na tom základe, aby súd spravodlivo rozhodol. Z týchto dôvodov navrhol, aby dovolací súd napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu, ako aj súdu prvej inštancie zrušil a aby tak došlo k náprave.

4. Žalovaný vo vyjadrení k dovolaniu uviedol, že rozhodnutia súdov nižšej inštancie považuje za vecne správne a stotožňuje sa s ich záverom, že nie je daný žiadny vecný ani zákonný dôvod pre obnovu konania v zmysle § 397 CSP. Odborné vyjadrenie predložené žalobcom nie je možné považovať za odborné vyjadrenie v zmysle § 206 CSP, pretože nebolo preukázané, že Y. D. P. bol odborne spôsobilou osobou na podanie tohto vyjadrenia. Predložením uvedeného odborného vyjadrenia sa žalobca snaží preukázať, že v konaní vedenom na Okresnom súde Vranov nad Topľou, sp. zn. 6C/121/2005 žalovaný v postavení žalobcu podpísal späťvzatie žaloby a dokonca aj plnomocenstvo pre terajšieho žalobcu na odovzdanie tohto späťvzatia konajúcemu súdu. Na takéto konanie však neexistoval žiadny právny ani vecne rozumný dôvod, keďže terajší žalobca odmietol žalovanému vrátiť sumu 850.000,-Sk. Preto žalovaný nemal dôvod brať žalobu späť a konanie terajšieho žalobcu považoval za podvodné. Navrhol, aby najvyšší súd dovolanie žalobcu zamietol.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 35 CSP), po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP), v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP), dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

6. Najvyšší súd opakovane vyjadril záver, v zmysle ktorého právo na súdnu ochranu nie je absolútne a v záujme zaistenia právnej istoty a riadneho výkonu spravodlivosti podlieha určitým obmedzeniam. Toto právo, súčasťou ktorého je tiež právo domôcť sa na opravnom súde nápravy chýb a nedostatkov v konaní a rozhodovaní súdu nižšieho stupňa, sa v civilnom sporovom konaní zaručuje len vtedy, ak sú splnené všetky procesné podmienky, za splnenia ktorých môže súd konať a rozhodnúť o veci samej. Dovolanie treba považovať za mimoriadny opravný prostriedok, ktorý má v systéme opravných prostriedkov civilného sporového konania osobitné postavenie. Dovolací súd nie je súdom tretej inštancie, v rámci konania ktorej by bolo možné preskúmať akékoľvek rozhodnutie odvolacieho súdu. Otázka posúdenia, či sú alebo nie sú splnené podmienky, za ktorých sa môže uskutočniť dovolacie konanie, patrí do výlučnej právomoci dovolacieho súdu (por. 9 Cdo/72/2020, 9 Cdo/260/2021), nie strany sporu.

7. O všetkých mimoriadnych opravných prostriedkoch platí, že narušenie princípu právnej istoty strán, ktorých právna vec bola právoplatne skončená, musí byť vyvážené sprísnenými podmienkami prípustnosti. Právnu úpravu dovolania, ktorá stanovuje podmienky, za ktorých môže byť výnimočne prelomená záväznosť už právoplatného rozhodnutia, nemožno interpretovať rozširujúco; namieste je skôr reštriktívny výklad (por. 9 Cdo/72/2020, 9 Cdo/260/2021).

8. V zmysle § 419 CSP je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, ak to zákon pripúšťa. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v § 420 a § 421 CSP.

9. Dovolateľ, zastúpený kvalifikovaným právnym zástupcom (advokátom), neoznačil v dovolaní výslovne zákonný dovolací dôvod, avšak dovolací súd posúdil jeho dovolanie z obsahového hľadiska (článok 11 CSP a § 124 ods. 1 CSP) tak, že prípustnosť podaného dovolania vyvodzoval z ustanovenia § 420 písm. f) CSP, v zmysle ktorého dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak sú nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

10. Pod porušením práva na spravodlivý proces v zmysle ustanovenia § 420 písm. f) CSP treba rozumieť nesprávny procesný postup súdu spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, ktoré sa vymyká nielen zo zákonného, ale aj z ústavnoprávneho rámca, a ktoré (porušenie) tak zároveň znamená aj porušenie ústavou zaručených procesných práv spojených so súdnou ochranou práva. Ide napr. o právo na verejné prejednanie sporu za prítomnosti strán sporu, právo vyjadriť sa ku všetkým vykonaným dôkazom, právo na zastúpenie zvoleným zástupcom, právo na

riadne odôvodnenie rozhodnutia, na predvídateľnosť rozhodnutia, na zachovanie rovnosti strán v konaní, na relevantné konanie súdu spojené so zákazom svojvoľného postupu a so zákazom denegatio iustitiae (odmietnutie spravodlivosti).

11. Dovolateľ síce v dovolaní uvádza, že došlo k znemožneniu uskutočňovania jeho procesných práv, avšak jeho námietky v tomto smere predstavujú predovšetkým vyjadrenie jeho nesúhlasu so záverom súdov nižších inštancií, že nie je daný dôvod pre povolenie obnovy konania v zmysle § 397 písm. a) CSP. Dovolateľ je presvedčený, že predložený dôkaz, t.j. odborné vyjadrenie Bc. P. je tým „novým“ dôkazom, ktorý bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní a ktorý zakladá dôvod obnovy konania v zmysle cit. ustanovenia.

12. K tomu je zo strany dovolacieho súdu nevyhnutne potrebné uviesť, že predmetom dovolacieho prieskumu v rámci ustanovenia § 420 písm. f) CSP sú rôzne procesné pochybenia súdov, ku ktorým dochádza v priebehu základného konania majúce vplyv na samotnú podstatu napadnutého rozhodnutia. Uvedenú definíciu však nenapĺňujú námietky dovolateľa smerujúce k tomu, ako vecne bol spor súdmi nižšej inštancie v pôvodnom konaní, ktorého obnovy sa dožaduje, posúdený a ani samotné posúdenie existencie dôvodu obnovy konania, t.j. či ide o nové dôkazy alebo dôkazy, ktoré mohol žalobca predložiť už v pôvodnom konaní v zmysle ustanovenia § 397 písm. a) CSP. Posúdenie, či v návrhu na obnovu konania uvádzané skutočnosti napĺňajú znaky niektorého z dôvodov obnovy konania v zmysle § 228 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (pzn. v súčasnosti § 397 CSP), je v konaní o obnove právnym posúdením veci (R 54/2012). Nesprávne právne posúdenie veci však v súlade s konštantnou judikatúrou dovolacieho súdu nezakladá vadu zmätočnosti v zmysle § 420 písm. f) CSP (porov. R 24/2017).

13. V predmetnom spore všeobecné sudy správne právne posúdili, že žalobcom predložené odborné vyjadrenie Y. D. P. č. 1/20158 zo dňa 18. januára 2018 nebolo novým dôkazom, nakoľko nejde o taký listinný dôkaz, ktorý by objektívne už v čase pôvodného konania existoval (konanie bolo právoplatne skončené dňa 23. júna 2017 rozsudkom Okresného súdu Vranov nad Topľou z 11. januára 2016 sp.zn. 6C/121/2005-309 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove z 27. apríla 2017 sp.zn. 20Co/98/2016) a dovolateľ by ho nemohol označiť a predložiť v čase pôvodného konania. Ako už uviedol odvolací súd v napadnutom rozhodnutí a v súlade s rozhodovacou praxou dovolacieho súdu skutočnosti, rozhodnutia a dôkazy môžu byť dôvodom obnovy konania podľa § 397 písm. a) CSP iba v prípade, ak sú pre stranu, ktorá sa obnovy konania domáha, v porovnaní s pôvodným konaním nové, t.j. že strana ich nemohla včas použiť v pôvodnom konaní bez svojej viny, pretože o nich nevedela a nesplnenie povinnosti dané skutočnosťou tvrdiť a predkladať o nich dôkazy z procesného hľadiska nezavinila. S poukazom na § 217 ods. 1 CSP musí ísť vždy o skutočnosť, ktorá nastala do doby vyhlásenia rozsudku, pretože iba na takú mohol súd prihliadať v pôvodnom konaní (porovnaj rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR, sp. zn. 25Cdo/321/2003). Inými slovami ide o prípady, keď skutočnosti, rozhodnutia a dôkazy už v dobe pôvodného konania síce existovali, ale strane neboli známe, takže ich ani pri svojich procesných úkonoch netvrdila a nenavrhovala ako dôkazy. Nejde o také skutočnosti, resp. skutkové okolnosti, ktoré nastali po právoplatnom skončení veci a ktoré do tej doby ešte neexistovali, a teda v čase rozhodovania súdu nemali na zistenie skutkového stavu žiadny vplyv (viď 2Cdo 96/2008, 5Cdo 4/2001, 6Cdo 57/2009, R 24/2022). Odvolací súd tak správne konštatoval nenaplnenie podmienok prípustnosti obnovy konania v zmysle § 397 písm. a) CSP. Dôkaz, v tomto prípade odborné vyjadrenie vypracované až po rozhodnutí odvolacieho súdu v pôvodnom konaní, nie je spôsobilý založiť dôvod obnovy konania podľa § 397 písm. a) CSP.

14. Už v pôvodnom konaní bola otázka podpisu D. Z. na späťvzatí žaloby a „súhlase k odovzdaniu“ riešená všeobecnými súdmi, bola predmetom znaleckého dokazovania, pričom sudy v tomto konaní na základe vykonaného dokazovania dospeli k záveru, že nejde o podpis D. Z. a návrhy dovolateľa v pôvodnom konaní na ďalšie dokazovanie zamietli. Dovolateľ mal možnosť obstarat' si dotknutý dôkaz v čase prebiehajúceho konania a nič mu nebránilo v tom, aby tento dôkaz súdu v pôvodnom konaní predložil najmä s poukazom na tie okolnosti, že otázka pravosti podpisu bola riešená aj v rámci odvolacieho konania na základe odvolania podaného dovolateľom. Okolnosť, že návrhom dovolateľa na ďalšie dokazovanie nebolo v pôvodnom konaní vyhovené, nie je a nemôže byť dôvodom pre obnovu

konania, pretože neznamená možnosť alebo nemožnosť strany sporu použiť dôkazy v pôvodnom konaní. V prípade opačného výkladu by obnova konania plnila účel dovolacieho konania, čo však nie je jej zmyslom s poukazom na právnu úpravu prípustnosti tohto mimoriadneho opravného prostriedku (viď obdobne 4Cdo 18/2010, R 19/1975).

15. Vzhľadom na vyššie uvedené s poukazom na záver súdov, že dovolateľom predložené odborné vyjadrenie nie je možné považovať za „nový“ dôkaz pre povolenie obnovy konania v zmysle § 397 písm. a) CSP, dovolací súd konštatuje, že je nadbytočné vecne sa zaoberať námietkami dovolateľa vo vzťahu k správnosti a vierohodnosti tohto dôkazu. V tomto smere dovolací súd poukazuje na odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie bod 9, ktorého podkladom bolo vyjadrenie Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky zo 14. januára 2019 (č.l. 54 spisu).

16. Dovolateľ tiež namietal, že závery odvolacieho súdu v jeho rozsudku pod bodom 2, 11 a 12 sú v rozpore s ustanovením § 387 CSP bez bližšej konkretizácie namietanej vady.

17. Dovolací súd zdôrazňuje, že pri posudzovaní splnenia požiadaviek na riadne odôvodnenie rozhodnutia, správnosť právnych záverov, ku ktorým súdy dospeli, nie je právne relevantná, lebo prípadne nesprávne právne posúdenie veci prípustnosť dovolania nezakladá. Ako vyplýva aj z judikatúry ústavného súdu, iba skutočnosť, že dovolateľ sa s právnym názorom všeobecného súdu nestotožňuje, nemôže viesť k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti rozhodnutia odvolacieho súdu (napr. I. ÚS 188/06).

18. V posudzovanom prípade obsah spisu nedáva podklad pre záver, že by súdy nižšej inštancie svoje rozhodnutia odôvodnili spôsobom, ktorým by založili procesnú vadu zmätočnosti v zmysle § 420 písm. f) CSP. Z odôvodnenia rozhodnutí je v danom prípade dostatočne zrejmé, čoho a z akých dôvodov sa strany domáhali, čo navrhovali, z ktorých skutočností a dôkazov súdy vychádzali, akými úvahami sa riadil súd prvej inštancie, ako ich posudzoval odvolací súd. V odôvodnení napadnutého rozsudku odvolací súd citoval ustanovenia, ktoré aplikoval a z ktorých vyvodil svoje právne závery. Prijaté rozhodnutie, že nie sú splnené podmienky pre povolenie obnovy konania v zmysle § 397 písm. a) CSP, náležite vysvetlil a zaoberal sa všetkými podstatnými odvolacími argumentami žalobcu viď body 12, 13 napadnutého rozhodnutia (k tomu bližšie pozri bod 13, 14 tohto rozhodnutia). Za procesnú vadu konania podľa ustanovenia § 420 písm. f) CSP nemožno považovať to, že žalobca sa s rozhodnutím odvolacieho súdu nestotožňuje a že odvolací súd neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa jeho predstáv. Sama polemika s rozhodnutím odvolacieho súdu alebo prosté spochybňovanie správnosti rozhodnutia odvolacieho súdu či kritika jeho prístupu zvoleného pri právnom posudzovaní veci, významovo nezodpovedajú kritériu uvedenému v § 420 písm. f) CSP (9Cdo/248/2021, 9Cdo 73/2020, 9Cdo 121/2020). Pokiaľ ide o zrejmu nesprávnosť spočívajúcu v tom, že odvolací súd označil v bode dva svojho rozhodnutia nesprávne Okresný súd Poprad namiesto Okresného súdu Vranov nad Topľou, tento nedostatok je riešiteľný v rámci ustanovenia § 224 CSP vydaním opravného uznesenia a nezakladá žiadne porušenie procesných práv dovolateľa v zmysle vady podľa § 420 písm. f) CSP.

19. Napokon dovolateľ namietal, že súdy pri hodnotení dôkazov nepostupovali v zmysle ustanovení § 191 CSP. A na inom mieste dovolania uvádza, že odvolací súd sa stotožnil so súdom prvej inštancie v tom, že ďalšie znalecké dokazovanie nie je potrebné s poukazom na ods. 4 str. 3 napadnutého rozhodnutia, pričom táto časť napadnutého rozhodnutia iba rekapituluje priebeh pôvodného konania z rozsudku súdu prvej inštancie. Aj z ostatného obsahu dovolania vyplýva, že tieto námietky dovolateľ viaže nie na konanie o žalobe na obnovu konania, ale na pôvodné konanie sp. zn. 6C/121/2005, keď aj sám uvádza, že jeho cieľom je dosiahnuť obnovu konania, v ktorom súd nariadi kontrolné znalecké dokazovanie a opätovne vo veci rozhodne, zároveň vyjadruje svoj nesúhlas s tým, že súdy nevykonali ním navrhované dokazovanie v pôvodnom konaní. Dovolací súd zdôrazňuje, že v rámci dovolacieho konania je možné preskúmať len existenciu prípadných väd konania, ktoré zaťažili odvolacie konanie a následne rozhodnutie vydané v tomto konaní. V žiadnom prípade nie je možné preskúmať na základe podaného dovolania iné konanie (teda pôvodne vedené konanie, ktorého obnovy sa strana sporu domáha).

20. Napokon aj podľa konštantnej judikatúry najvyššieho súdu nie je dôvodom zakladajúcim prípustnosť dovolania v zmysle § 420 písm. f) CSP paušálne tvrdenie o nedostatočne zistenom skutkovom stave, nevykonanie všetkých navrhovaných dôkazov alebo nesprávne vyhodnotenie niektorého dôkazu (8Cdo/187/2017, 9Cdo/224/2021, 9Cdo/213/2021).

21. Dovolací súd uzatvára, že nezistil existenciu uplatneného dovolacieho dôvodu podľa § 420 písm. f) CSP a preto dovolanie žalobcu odmietol v zmysle § 447 písm. c) CSP ako procesne neprípustné.

22. O trovách dovolacieho konania dovolací súd rozhodol podľa § 453 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP.

23. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.